

ת"פ (חיפה) 45965-10-24 - מדינת ישראל נ' קאלו וולדו

ת"פ (חיפה) 45965-10-24 - מדינת ישראל נ' קאלו וולדו שלום חיפה

ת"פ (חיפה) 45965-10-24

מדינת ישראל

נגד

קאלו וולדו (עציר)

בית משפט השלום בחיפה

[25.12.2024]

כבוד השופטת מריה פיקוס בוגדאנוב

גזר דין

הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן (במ/1), והורשע בביצוע עבירה של קשירת קשר לעשות פשע בניגוד לסעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"), סיוע לעבירה של דרישת נכנס באיומים בניגוד לסעיף 404 + סעיף 31 לחוק העונשין, סיוע לעבירה של תקיפה לשם גניבה בניגוד לסעיף 381(א)(2) + סעיף 31 לחוק העונשין ועבירה של גניבה בניגוד לסעיף 384 לחוק העונשין.

עובדות כתב האישום המתוקן בתמצית:

במועד הרלוונטי לכתב האישום עבדה גב' ס.ג. (להלן: "המתלוננת") בתחנת דלק פז ברח' *** (להלן: "המקום"). בתאריך 17.10.24 סמוך לשעה 4:17, עת שהמתלוננת עבדה במקום, הגיע טל בן חמו (להלן: "טל") בליווי הנאשם למקום, אשר שמר על כניסת המקום, על מנת שטל יוכל לבצע את המעשים המתוארים כדלהלן: טל נכנס למקום והתקרב למתלוננת, דרש ממנה באיומים כסף באומרו: "אם את לא קמה להביא לי את כל הכסף שיש לך בקופה אני יורה בך". המתלוננת אמרה לטל שיצא החוצה והחלה ללחוץ על לחצן המצוקה בטלפון הנייד שלה ששווי כ- 3,000 ₪ (להלן: "הטלפון הנייד"). טל נטל מידי המתלוננת את הטלפון הנייד ושוב איים עליה באומרו: "קומי אני אדקור אותך, יש לי סכין".

לאור האיומים של טל, הלכה המתלוננת לעבור הקופה של המקום, אז תקף טל את המתלוננת בכך שדחף אותה בחוזקה לקיר, נטל ממנה גז מדמיע שהיה בסמוך למתלוננת, ושוב דחף אותה בחוזקה לקיר וניסה לפתוח את הקופה של המקום.

המתלוננת ניסתה שוב להזעיק באמצעות הטלפון הנייד את המשטרה, אז חטף טל את הטלפון הנייד מידיה של המתלוננת ויחד עם הנאשם נמלטו השניים מהמקום כשהטלפון בידיהם ולאחר מכן מכרו אותו לאחר. ראיות לעונש:

המאשימה הגישה גיליון הרשעות קודמות של הנאשם (טע/2) הכולל 4 הרשעות קודמות בגין עבירות אלימות לרבות ניסיון שוד.

כמו כן, הגיש ב"כ הנאשם חוות דעת פסיכיאטרית שהוגשה בעניינו של הנאשם (טע/3) ממנה עולה כי הנאשם סובל מהפרעת אישיות ושימוש בחומרים פסיכו-אקטיביים. בהתאם לחוות הדעת הנאשם כשיר לעמוד לדין והיה אחראי בעת ביצוע העבירות מושא כתב האישום.

טיעוני הצדדים לעונש:

המאשימה הגישה טיעונים בכתב (טע/1) בהם עמדה על הערכים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירות על ידי הנאשם, ובין היתר הגנה על בטחון הציבור, רכוש ושלמות גופו. המאשימה עמדה על הנזק שנגרם מביצוע העבירות למתלוננת, כולל נזק רכוש ופיזי והדגשה כי במקרה זה קיים גם פוטנציאל ממשי לנזק חמור עוד יותר, לו המתלוננת הייתה ממשיכה להתנגד לביצוע העבירות. בנוסף, נטען, כי במעשה של גניבת הטלפון הנאשם אף פגע בפרטיותה של המתלוננת כאשר כיום מכשיר נייד הוא כל עולמו של אדם. עוד נטען, כי נוכח העובדה כי עבירות מסוג זה קלות לביצוע אך קיים קושי לפענחן, יש מקום לגזור עונש אשר יתחשב גם בשיקולי הרתעת הרבים על מנת שביצוע העבירות יהפוך לבלתי כדאי. באשר לנסיבות ביצוע העבירות, נטען, כי הנאשם סייע לאחר לבצע את העבירות, והיה שותף מלא לביצוע עבירת הגניבה, וכי ללא אבטחת הנאשם את המקום העבירות לא היו מתבצעות. המאשימה ביקשה לקבוע כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 ל- 24 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלוות, והפנתה לפסיקה ממנה ביקשה ללמוד על מדיניות הענישה הנוהגת. יש להדגיש, כי הפסיקה אליה הפנתה המאשימה, עניינה בביצוע עבירות מושלמות ולא בעבירות סיוע. באשר לעונשו של הנאשם, בתוך מתחם העונש ההולם, נטען כי מחד לנאשם 4 הרשעות קודמות, אשר בגין חלקן הוא ריצה מאסרים בפועל, אשר לא הרתיעו אותו ומלשוב ולבצע את העבירות, ומאידך הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה ונטל אחריות על מעשיו. על כן, ביקשה המאשימה לגזור על הנאשם עונש ברף הבינוני של המתחם לו עתרה, מאסר על תנאי, קנס, התחייבות ופיצוי לקורבן העבירה. ב"כ הנאשם טען כי חלקו של הנאשם שולי בביצוע העבירות, ועל כן כתב האישום בעניינו תוקן לעבירת סיוע, כאשר תפקידו הסתכם בכך שעמד בדלת הכניסה של המקום על מנת שהדלת לא תיסגר, בזמן שהעבירות עצמן בוצעו על ידי אחר. עוד נטען, כי העבירות בוצעו ללא תכנון מיוחד ורף האלימות שהופעלה על ידי האחר אינה ברף גבוה. בא כוח הנאשם הפנה למספר פסקי דין (טע/4) מהם ביקש ללמוד על מדיניות הענישה בעבירות דומות, תוך הדגשה כי הפסיקה מדברת על מבצע עיקרי, כאשר עונשו של המסייע הוא מחצית העונש. יצוין כי חלק מהפסיקה אליה הפנה ב"כ הנאשם עניינה בעבירות שונות ונסיבות שונות מעניינו. ב"כ הנאשם ביקש לקבוע כי מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם נע בין מספר חודשי מאסר בודדים ועד 8 חודשי מאסר בפועל. באשר לעונשו של הנאשם, בתוך מתחם העונש ההולם, ב"כ הנאשם הדגיש את הודאתו המיידית של הנאשם לאחר שכתב האישום תוקן, במסגרת דיון מוקד, אשר הובילה לחסכון בזמן שיפוטי. עוד נטען, כי הנאשם סובל מסכיזופרניה והפרעות נפשיות נוספות (יצוין כי מחוות הדעת עולה כי קיים חשש שהנאשם סובל מסכיזופרניה, אך בהתאם לאבחנה הקיימת הוא סובל מהפרעות נפשיות בלבד). עוד הדגיש ב"כ הנאשם את נסיבות חייו המורכבות של הנאשם אשר מגיע ממצב סוציאקונומי קשה. באשר לעברו של הנאשם, נטען כי לא מדובר בעבר מכביד. על כן ביקש ב"כ הנאשם לקבוע את עונשו של הנאשם ברף הנמוך של המתחם לו עתר, ולהסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם. הנאשם: הנאשם אמר כי הוא לוקח אחריות על מעשיו, מתנצל וילמד ממעשיו לקח. דיון והכרעה:

הגם שהנאשם הורשע בביצוע מספר עבירות פליליות, מדובר באירוע פלילי אחד ועל כן יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד, בגין כלל העבירות בהן הורשע הנאשם.

בית המשפט קובע את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון ההלימה, שביישומו על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (ע"פ 8641/12 מוחמד סעד נ' מ"י (5.8.13)).

הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו ממעשיו של הנאשם הינם הגנה על שלמות גופו של אדם, ביטחונו ורכושו וגם שלווה נפשו בעת שהוא עובד במקום פתוח לציבור בכל שעות היממה. העבירות של דרישת נכס באיומים ותקיפה לשם גניבה, יכולות להכיל בתוכן מגוון רחב של התנהגויות, בין אם כאלה שחמורות פחות ובין אם כאלה שמצויות אך כפסע מעבירת השוד, כמו במקרה שבפנינו.

יפים בעניינו דברים שנאמרו בע"פ 5291/12 מוחמד אבו-האני נ' מדינת ישראל (12.11.12), שם נדון עניינו של נאשם שהורשע בעבירות של דרישת נכס באיומים, גניבה ואיסור משחקים:

"...המעשה שבו הורשע המערער הוא ביסודו מעשה אלימות. אכן, למתלונן לא נגרם נזק ולא נפגע פיזית ממעשי המערער. יחד עם זאת, איננו דורשים כי תיגרם פגיעה פיזית של ממש כדי להשקיף על מעשה האלימות עצמו כבעל חומרה שמצדיקה פנייה לכלים שמעמיד המשפט הפלילי לרשותו כדי לנסות ולהילחם בו. האיסורים הפליליים בהקשר זה נועדו למגר אלימות ולהגן על הציבור מפניה על כל צורותיה, הן בביטוייה המילוליים הקשים (אלה שהוגדרו כעבירות פליליות), הן אלה המלווים בפגיעות פיזיות ממש. על כן, במקרים רגילים, מן הראוי לפעול להגשמת תכליתם של האיסורים הנ"ל ולתת ביטוי הולם לאינטרס הציבורי ולאינטרס ההרתעה בשיקולי הענישה של עבירות אלימות." באשר לנסיבות ביצוע העבירות:

הנאשם קשר קשר עם אחר לבצע את העבירות בחנות נוחות של תחנת דלק, כאשר בין השניים הייתה חלוקת עבודה ברורה. הנאשם עמד בדלת הכניסה לחנות, תוך שהוא מסייע לאחר ושומר על דלת הכניסה בזמן שהאחר איים ותקף את המתלוננת על מנת שתמסור לידיו כספים מהקופה ובסוף נטל מידיה את הטלפון הנייד שלה. השניים עזבו יחד את המקום תוך שהם גונבים את הטלפון הנייד ובהמשך אף מכרו אותו לאדם אחר.

חלקו של הנאשם בביצוע העבירות: מעובדות כתב האישום אמנם עולה כי חלקו של הנאשם לא היה מרכזי באירוע, אך הוא היה מודע בכל שלב ושלב של האירוע למתרחש והמשיך לאבטח את דלת הכניסה בזמן שהאחר הפנה אלימות פיזית ומילולית כלפי המתלוננת והשניים עזבו עם השלל יחדיו.

הנזק שנגרם מביצוע העבירות: למתלוננת נגרם נזק כספי מגניבת הטלפון הפרטי שלה, כמו גם פגיעה בפרטיותה, כאשר מכשיר סלולארי כיום מכיל פרטים אישיים וזיכרונות סנטימנטליים.

אמנם לא נגרמו למתלוננת חבלות כתוצאה מהאלימות שהופנתה כלפיה, אך בוודאי נגרם לה מפח נפש וניתן רק לשער את החרדה שאחזה בה בעת האירוע, כאשר הופעלה כלפיה אלימות פיזית ומילולית.

מידת הפגיעה בערכים המוגנים: בשים לב לנסיבות ביצוע העבירות, לרבות התכנון שקדם לעבירות אשר כלל קשירת קשר עם אחר, אופי העבירות של דרישת נכס באיומים ותקיפה לשם גניבה להם סייע הנאשם, גניבת מכשיר סלולארי ומכירתו - עבירה לה היה הנאשם שותף מלא, אני קובעת כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא ממשיכה.

מדיניות הענישה הנהוגה:

הצדדים הפנו אותי למספר פסקי דין מהם ביקשו ללמוד על מדיניות הענישה הנהוגה. יש להדגיש כי הפסיקה אליה הפנו אותי הצדדים ופסיקה נוספת בעבירות דומות, עניינה במבצע העיקרי ולא במסייע כעניינו של הנאשם.

· בע"פ 7353/18 רונן חדד נ' מדינת ישראל (1.4.19) המערער הורשע בעבירה של דרישת נכס באיומים. המערער הלך אחרי המתלוננת ברחוב, במטרה לגנוב את הטלפון בו החזיקה, ומשהתקרב אליה החל לרוץ לכיוונה. כשנפגשו, הושיט המערער את ידו לעבר המתלוננת כדי לקחת את הטלפון אך המתלוננת התנגדה. המערער אחז במתלוננת בשתי ידיו וניער אותה בחוזקה, כדי לקחת ממנה את הטלפון. משהבינה המתלוננת כי המערער מעוניין בטלפון, השליכה אותו על הרצפה והמערער לקח את המכשיר. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 לבין 28 חודשי מאסר בפועל. נוכח שיקולי שיקום, בית המשפט המחוזי חרג לקולא מהמתחם שנקבע, וגזר על המערער עונש של 5 חודשי מאסר בפועל, לריצוי בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי צו מבחן ופיצוי למתלוננת. ערעור שהוגש לבית המשפט העליון התקבל במובן זה שבמקום רכיב המאסר בפועל בדרך של עבודות שירות, הוטל על המערער צו של"צ בהיקף של 300 שעות, בשים לב לאופק השיקומי החיובי.

· בע"פ (מרכז) 38524-11-17 מולגטה נ' מדינת ישראל (20.3.18) המערער הורשע על פי הודאתו בעבירה של תקיפה לשם גניבה. המערער בהיותו שיכור הבחין במתלוננת ברחוב, תפס בצווארה ומשך אותה במעלה הרחוב. שני עוברי אורח ביקשו מהמערער לשחרר את המתלוננת, ובתגובה נטל המערער את התיק של המתלוננת, נמלט מהמקום, הוציא ממנו כסף מזומן בסך 150 ₪ וזרק אותו בסמטה סמוכה. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 9 ל- 24 חודשי מאסר בפועל והשית על המערער 9 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעור שהוגש המערער על חומרת העונש לבית המשפט המחוזי נדחה.

· בע"פ 5942/13 אבו דלו מג'ד נ' מדינת ישראל (10.2.14), אליו הפנה ב"כ הנאשם, המערער הורשע בעבירת שוד. המערער משך מקטינה ברחוב בכוח את מכשיר הטלפון הנייד שלה ונמלט עמו. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 ל-24 חודשי מאסר בפועל. על המערער הוטלו 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות וענישה נלווית. ערעור שהוגש לבית המשפט העליון על ידי המערער נדחה.

· בע"פ 7655/12 פייסל נ' מדינת ישראל (4.4.13), אליו הפנה ב"כ הנאשם, המערער הורשע בביצוע עבירת שוד. המערער שהה עם שניים נוספים שזהותם אינה ידועה במקום בילוי. בין השלושה לבין המתלונן התעורר ויכוח, לאחר שהמתלונן ביקש שלא יציקו לחברה עמה היה בקשר. בהמשך, כאשר היה המתלונן בדרך לביתו, תקפו אותו השלושה ואחד מהאחרים ריסס לעברו תרסיס שגרם לכאבים בעיניו. המערער נפל ארצה ואז נטלו ממנו השלושה מכשיר טלפון נייד וכ-500 ש"ח. נקבע כי מתחם העונש ההולם עומד על תקופה שבין ארבע לשש שנות מאסר בפועל. בית המשפט סטה לקולא מהמתחם שנקבע והטיל על המערער 30 חודשי מאסר בפועל ופיצוי למתלונן. בערעור נקבע כי מתחם הענישה הראוי לעבירות שוד שבוצעו באופן "ספונטאני", ללא תכנון מוקדם וללא שימוש בנשק, תוך שלנפגע העבירה נגרמו נזקים שאינם חמורים, עומד על תקופה של שישה חודשי מאסר לבין שתי שנות מאסר. עונשו של המערער הופחת ל-20 חודשי מאסר בפועל כאשר יתר רכיבי גזר הדין נותרו על כנם.

· בע"פ 16578-04-21 מנגיסטו נ' מדינת ישראל (18.7.21), אליו הפנתה ב"כ המאשימה, המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות בביצוע עבירות של דרישת נכס באיומים, איומים, היזק לרכוש במזיד, גניבה והחזקת סכין. המערער נכנס לחנות השייכת למתלונן, איים עליו באופן מילולי כי ירצח אותו, את רעייתו ואת ילדיו. בהמשך נכנס לחנות נוספת השייכת לאותו מתלונן כשהוא מעשן סיגריה. כאשר עובד החנות ביקשו לצאת מהמקום ניפץ המערער את דלת הזכוכית של החנות לאחר שבטעט בה. לאחר פרק זמן קצר המערער חזר למקום כשהוא אחוז בידו בסכין גדולה, דרש מעובד החנות בקבוקי וודקה, מספר קופסאות סיגריות ופחיות של משקה אנרגיה. מפאת האימה שחש, מסר עובד החנות למערער את פריטי הסחורה הנ"ל בשקית והמערער נטל את אותם פריטים מהמקום ובכך גנב אותם. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 ל- 30 חודשי מאסר בפועל. על המערער נגזרו 19 חודשי מאסר בפועל והופעל מאסר על תנאי בן 4 חודשים במצטבר כך שסך הכל על המערער נגזרו 23 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. בערעור שהוגש על חומרת העונש, בהסכמת הצדדים, העונש הופחת ל-18 חודשי מאסר בפועל.

· בעפ"ג 27596-06-15 שלמייאב נ' מדינת ישראל (24.9.15) הורשע המערער בעבירות של היזק לרכוש במזיד בצוותא, תקיפה כדי לגנוב בצוותא, גניבה ועבירות נוספות. המתלוננת הותקפה על ידי מי מהנאשמים בעודה יושבת על ספסל בשוק כאשר אחד מהם משך בחוזקה בתיקה של המתלוננת עד שהתיק נקרע כך שידיות התיק נותרו בידה, ולאחר מכן שני הנאשמים גנבו בצוותא חדא את התיק רכובים על אופנוע. בית משפט שלום קבע בעניינו של המערער כי מתחם העונש ההולם נע בין 8 ובין 15 חודשי מאסר בפועל והשית עליו 9 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעור שהוגש על חומרת העונש לבית המשפט המחוזי נדחה.

- בת"פ 46488-12-18 מדינת ישראל נ' אבו עיידה ואח' (6.3.23) אליו הפנתה המאשימה, הנאשמים הורשעו בעבירה של תקיפה בצוותא כדי לגנוב וגניבה. הנאשמים נסעו ברכב כאשר אזל להם הדלק. השניים הבחינו במתלונן הולך ברחוב. במועד זה, עצרו את הרכב ליד המתלונן, ובמעמד זה, ירדו הנאשמים מהרכב כשהם חובשים כובע על פניהם, ניגשו אל המתלונן ותקפו אותו בצוותא חדא, בכדי לגנוב ממנו דבר, בכך שאחזו במתלונן, שאלו אותו מה יש לו בכיסים וכאשר המתלונן השיב שיש לו אדולן, נטלו מתוך כיסו שני בקבוקים שהכילו תחליף סם מסוג אדולן, כרטיסים שהיו בארנקו וברחו מהמקום. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל. על נאשם 1 הוטלו 12 חודשי מאסר בפועל והופעל מאסרים מותנים כך שעל הנאשם הוטל לרצות 22 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית, על נאשם 2 הוטלו 18 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית, ועל נאשם 4 הוטלו 12 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. (יודגש כי על גזר הדין הוגש ערעור ובקשת רשות ערעור, אך לא ניתן לאתר תוצאותיהם במאגרי המידע).
- בת"פ 47332-04-21 פאדי חרב נ' מדינת ישראל (15.7.21), אליו הפנתה המאשימה, הנאשם הורשע בעבירות של תקיפה כדי לגנוב. בזמן שהמתלוננת בת ה-85 עלתה לאוטובוס ועמדה מול הנהג על מנת להעביר את כרטיס הנסיעה שלה, עלה הנאשם לאוטובוס, אחז בשתי שרשראות זהב שהיו על צווארה, משך אותן, דחף את המתלוננת אל עבר הזכוכית של תא הנהג ונמלט בריצה כשהשרשראות בידיו. בלש שהבחין בנאשם הנמלט מהאוטובוס כשהוא אוחז בידו בשרשרת זהב, דלק אחר הנאשם עד מעצרו כשהשרשראות בידו. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 9 לבין 18 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם הוטלו 14 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.
- בת"פ 2131-06-10 מדינת ישראל נ' אבא עראר (22.4.13), אליו הפנה ב"כ הנאשם, הנאשם הורשע בעבירת שוד בנסיבות מחמירות והחזקת סכין שלא כדין. הנאשם נסע באוטובוס וכאשר האוטובוס הגיע אל התחנה, ניגש הנאשם אל המתלונן, רכן מעליו והצמיד סכין בעלת להב מעוקל לצוואר המתלונן, בעודו מסתיר בגופו את הסכין ואת ההתרחשות מנוסעי האוטובוס, שדד שטר של 20 ₪ ונמלט. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין שנה לשלוש שנות מאסר בפועל. על הנאשם נגזרו 18 חודשי מאסר בפועל בחופף למאסר שהוטל עליו בתיק קודם ושהוא החל לבצעו וענישה נלווית.
- בת"פ 45578-02-19 מדינת ישראל נ' נמארנה (12.3.19), אליו הפנה ב"כ הנאשם, הנאשם הורשע בעבירות של תקיפה כדי לגנוב וגניבה. הנאשם ביקש מן המתלוננת ברחוב שתיתן לו כסף, והמתלוננת הציעה לו 5 שקלים שלא הספיקו לו או אז הנאשם לקח מידיה של המתלוננת את ארנקה בכוח ונמלט מהמקום עם ארנק המכיל סך של 2,000 ₪. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר לתקופה קצרה שניתן לרצות בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם נגזרו 4 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

· בת"פ 43428-04-24 מדינת ישראל נ' אלחאג' (1.10.24), אליו הפנה ב"כ הנאשם, הנאשם הורשע בעבירה של שוד שבוצע כלפי קשישה, דרת רחוב. כאשר המתלוננת נרדמה משך הנאשם בחוזקה את התיק מצווארה ובשל המשיכה נפלה המתלוננת על הכביש והנאשם נמלט עם התיק. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 16 ל-36 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם הוטלו 16 חודשי מאסר וענישה נלווית.

· בת"פ 48659-12-23 מדינת ישראל נ' נתנאל דהן (11.7.24), אליו הפנה ב"כ הנאשם, הנאשם הורשע בביצוע עבירת שוד, לאחר שהגיע לחנות בשעת לילה, כשהוא רעול פנים וחובש קפוצ'ון, נכנס לחנות, התקרב למתלוננת אחז בחוזקה במותניה ודחף אותה אל הקופה באומרו: "זה שוד". הנאשם ניסה לפתוח את הקופה ומשלא הצליח הורה למתלוננת לפתוח אותה שאם לא כן יפגע בה. הנאשם לבסוף הצליח לפתוח את הקופה, ונטל ממנה סכום של כ-6,000 ₪ ונמלט מהמקום. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 16 ל-36 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם הוטלו 18 חודשי מאסר וענישה נלווית.

· בת"פ 17254-04-19 מדינת ישראל נ' קאסיה (12.12.19), אליו הפנה ב"כ הנאשם, הורשע הנאשם בביצוע עבירה של שוד, גניבת כרטיס חיוב והונאה בכרטיס חיוב. הנאשם התקרב אל המתלוננת ברחוב, קשישה, ומשך ממנה בכוח את תיקה. המתלוננת נפלה על ברכיה ונגררה אחרי הנאשם תוך שהיא אוחזת בתיק. הנאשם לבסוף הצליח להוציא את תכולת התיק ונמלט מהמקום. למתלוננת נגרמו חבלות בברכיה. לאחר מכן, משך הנאשם באמצעות כרטיס בנקט מחשבונה 2,400 ₪. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 18 ל-40 חודשי מאסר. על הנאשם נגזרו 18 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

לאחר ששקלתי את נסיבות ביצוע העבירות ואת מדיניות הענישה הנוהגת, ובשים לב לכך שהנאשם הורשע בסיוע לביצוע עבירה של תקיפה לשם גניבה ודרישת נכס באיומים, אך בנוסף הורשע בשותפות מלאה לביצוע עבירת גניבה ועבירת הקשר, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם בנסיבות תיק זה בעניינו של הנאשם נע בין 8 ל-20 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

חריגה ממתחם העונש ההולם:

לא מצאתי כי במקרה זה התקיימו נסיבות המצדיקות חריגה מהמתחם שקבעתי לקולא או לחומרה ואקבע את עונשו של הנאשם בתוך המתחם.

הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות:

לקולא שקלתי את העובדה כי הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה במסגרת הליך מוקד, מיד לאחר שכתב האישום תוקן בעניינו, נטל אחריות על מעשיו והביע חרטה.

נתתי דעתי לנסיבות חייו הלא פשוטות של הנאשם כפי שעלה מטיעוני בא כוחו, ולעובדה כי הוא סובל מתחלואה כפולה כפי שהדברים עולים מחוות דעת מטעם הפסיכיאטר המחוזי (טע/3).

לחומרא, לא ניתן להתעלם מעברו הפלילי של הנאשם ולא אוכל להסכים עם טענת ב"כ הנאשם כי מדובר בעבר לא מכביד. לחובתו של הנאשם 4 רישומים (שלוש הרשעות קודמות ורישום נוסף מבית המשפט לנוער לפיו הנאשם ביצע את העבירה שיוחסה לו). אחת מההרשעות של הנאשם היא בגין עבירה של ניסיון שוד ופריצה לבניין, בגין ריצה מאסר בפועל, ובנוסף שתי הרשעות נוספות בגין עבירות אלימות ואיומים. כך שעברו של הנאשם הוא גם בעבירות אלימות וגם רכוש ונראה כי ענישה שהוטלה עליו לא הרתיעה אותו מלשוב ולבצע עבירות דומות.

לאחר ששקלתי את השיקולים המפורטים לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 10 חודשי מאסר בפועל, מיום מעצרו של הנאשם בתאריך 18.10.24.
2. 5 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופת התנאי עבירת רכוש או אלימות או סיוע לעבירת רכוש או אלימות, ויורשע בגינה.
3. פיצוי למתלוננת בסך 1,500 ₪ אשר ישולם עד ליום 1.5.25.

הפיצוי ישולם לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה.

ניתן לשלם את הפיצוי באחת הדרכים הבאות:

בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il

במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

בשים לב למצבו הכלכלי של הנאשם והפיצוי שנגזר לא מצאתי מקום לגזור עונש כלכלי נוסף.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ד כסלו תשפ"ה, 25 דצמבר 2024, במעמד הצדדים.